

World Health
Organization
Thailand

ที่อยู่อาศัย*

คุณภาพของครัวเรือนที่อยู่อาศัยมีผลต่อสุขภาพของประชาชน สภาพที่อยู่อาศัย เช่น พื้นที่อาศัย (ความแออัด) อุณหภูมิภายในอาคารที่สูงหรือต่ำ ภัยในบ้านที่อาจทำให้เกิดเจ็บ คุณภาพน้ำ คุณภาพอากาศ เสียงอึกทึกบริเวณละแวกบ้าน แร่ใยหิน ตะกั่ว ควันบุหรี่ เรดอน และการเข้าถึงได้ของคนที่พิการที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวตามปกติ ล้วนเป็นประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องกันทั้งสิ้น มาตรการป้องกันที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างที่อยู่อาศัย การปรับปรุงใหม่ การใช้งานและการบำรุงรักษาเป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมสุขภาพภาพรวมให้ดีขึ้น

สภาพที่อยู่อาศัยทรุดโทรม
เป็นบ่อเกิดของความเสี่ยง
ทางสุขภาพนานับประการ

การจัดลำดับความสำคัญของมาตรการการจัดการ

ปัญหา

828 ล้าน

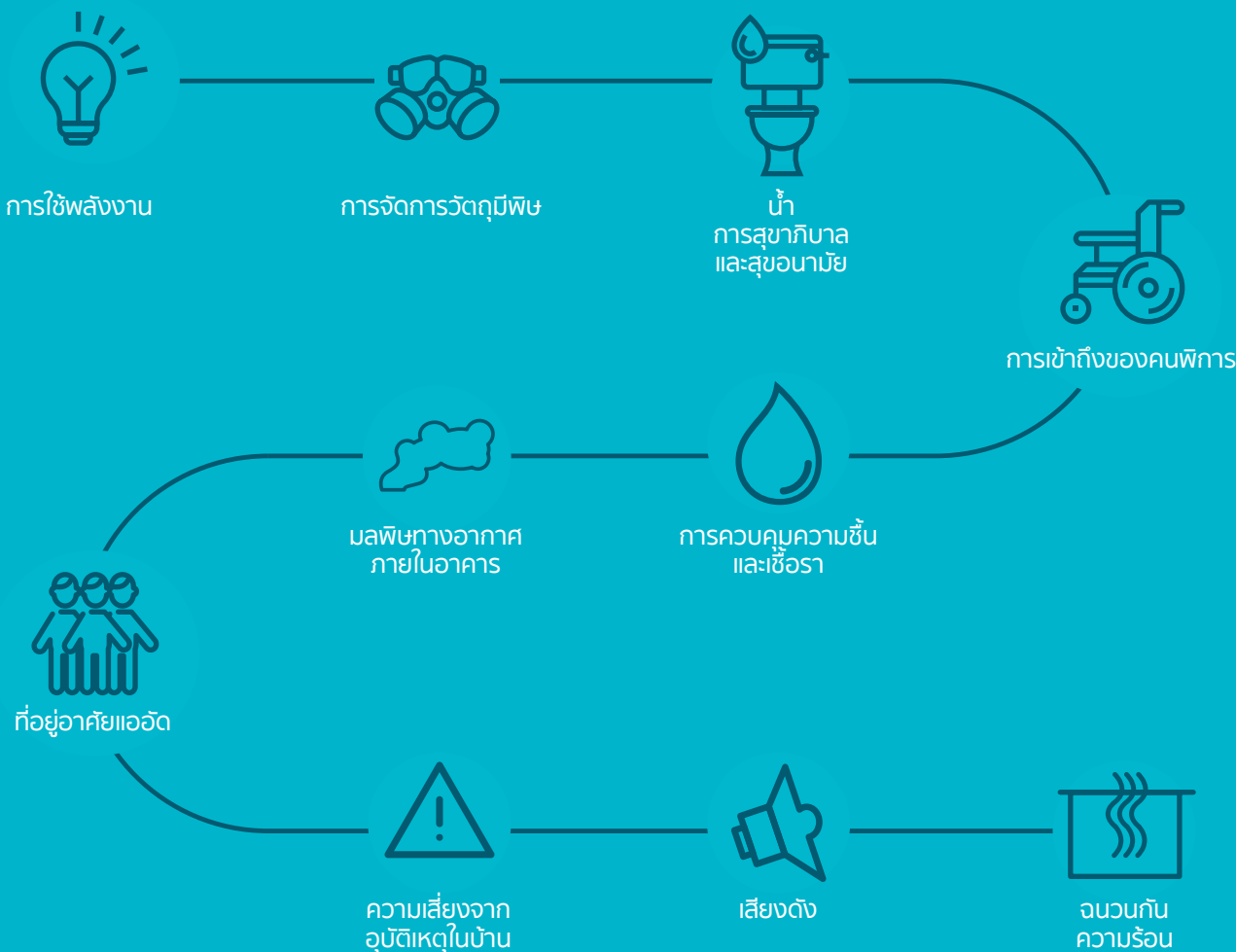
ประชากร 828 ล้านคนอาศัยอยู่ในชุมชนแออัด

จำนวนประชากรโลกจะเพิ่มขึ้นสองเท่าในปี 2593 (ค.ศ. 2050) ดังนั้น มีความจำเป็นต้องการแก้ไขให้มีที่อยู่อาศัยอย่างเพียงพอ สภาพที่อยู่อาศัยทรุดโทรมเป็นบ่อเกิดของความเสียหายทางสุขภาพนานปีการ

ครัวเรือนเป็นจุดเริ่มต้นของการพิจารณาปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงสภาพที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการผลักดันให้เกิดสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยที่ดีต่อสุขภาพยิ่งขึ้น

ที่อยู่อาศัยช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ ผ่านมาตรการการจัดการในเรื่องต่อไปนี้

มาตรการเพื่อการจัดการ

แนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยมีดังต่อไปนี้

1.

เกณฑ์ด้านสุขภาพ

บรรจุเกณฑ์ด้านสุขภาพในนโยบายด้านที่อยู่อาศัยและการก่อสร้าง

2.

ความร่วมมือ

ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคสาธารณสุขและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการดำเนินนโยบายเหล่านี้

3.

การวางแผนร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ

ส่งเสริมการวางแผนและการประสานความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ในทุกระดับ และจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอ

4.

ศักยภาพ

พัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเพื่อให้สามารถบ่งชี้และป้องกันการสัมผัสกับมลภาวะในสภาพแวดล้อมเนื่องจากสภาพที่อยู่อาศัยไม่ได้มาตรฐาน

5.

ความรู้และข้อมูลทางวิชาการ

เพิ่มพูนความรู้และข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพในที่อยู่อาศัย และการประมาณภาระโรคจากที่อยู่อาศัย

6.

การปรับปรุงชุมชนแออัด

ส่งเสริมยุทธศาสตร์ปรับปรุงสภาพชุมชนแออัดเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ

มาตรการหลักขององค์การอนามัยโลก

องค์การอนามัยโลกมีแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยดังต่อไปนี้

เกณฑ์มาตรฐานและแนวทางปฏิบัติ

จัดทำเกณฑ์มาตรฐานและคำแนะนำเกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่อยู่อาศัยและสุขภาพ โดยจัดทำแนวทางปฏิบัติว่าด้วยที่อยู่อาศัยและสุขภาพของ องค์การอนามัยโลก

ความตระหนักและการสื่อสาร

เพิ่มความตระหนักและพัฒนาสื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับคำแนะนำเรื่องที่อยู่อาศัยที่ดีต่อสุขภาพ และมุ่งสื่อสารไปถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ ตั้งแต่ผู้กำหนดนโยบายไปจนถึงผู้ใช้

การดำเนินงาน

สนับสนุนการดำเนินงานตามแนวทางปฏิบัติ โดยพัฒนาเครื่องมือสำหรับการแก้ปัญหาที่อยู่อาศัยและสุขภาพและเผยแพร่วิธีการปฏิบัติที่ดี

การยกระดับที่อยู่อาศัย

สังเคราะห์ข้อมูลวิชาการ ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงหลักในชุมชนแออัด และจัดทำข้อเสนอมาตรการการยกระดับที่อยู่อาศัย ด้วยข้อมูลประโยชน์ด้านสุขภาพที่เป็นลายลักษณ์อักษร

ศักยภาพ

เสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรสาธารณสุขเพื่อให้เข้าใจผลกระทบทางร่างกายและจิตใจที่เกิดขึ้นเนื่องจากที่อยู่อาศัย

มาตรการจำเป็นเร่งด่วน

ขึ้นนำมาตรการจำเป็นเร่งด่วนเพื่อแก้ปัญหาผลกระทบต่อสุขภาพที่เกิดขึ้นเนื่องจากนโยบายที่อยู่อาศัย โดยทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นของสหประชาชาติ เช่น UN-Habitat และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนยุโรปแห่งสหประชาชาติ

นโยบายส่งเสริมสุขภาพในที่อยู่อาศัยของภาคส่วนต่างๆ (นอกจากภาคสาธารณสุข)

เพื่อลดความเสี่ยงต่อสุขภาพอย่างยั่งยืน อาจต้องร่วมมือกับภาคส่วนต่อไปนี้

พลังงาน

การวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน

น้ำและการสุขาภิบาล

อุตสาหกรรม (รวมก่อสร้าง)

อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/276001/9789241550376-eng.pdf>

* เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายงานเรื่อง สิ่งแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพเพื่อประชาชนมีสุขภาพดียิ่งขึ้น เหตุใดจึงสำคัญและเราสามารถทำอะไรได้บ้าง (2562) Healthy environments for healthier populations: Why do they matter, and what can we do? (2019)